

**MỘT TRĂM NGÀN BÀI TỤNG
CỦA
KINH ĐẠI TẬP
BỒ TÁT ĐỊA TẠNG
HỎI ĐỨC PHẬT VỀ PHÁP THÂN**

*Hán Dịch: Khai Phủ Nghi Đồng Tam Ty, đặc Tấn Hồng Lô Khanh Đại
Hưng tự, Đại Tam Tạng Sa môn Bất Không.*

Việt Dịch: HT. Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 - 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Quy mạng lệ pháp thân

Ở giữa các hữu tình

Vì chúng không biến tri

Mới luân hồi Tam hữu

Mê tánh liên sanh tử

Tịnh thời cũng như xưa

Thanh tịnh là Niết Bàn
Cũng chính là pháp thân
Thí như sữa xen tạp
Không thể thành Đê hồ
Nhu phiền não xen tạp
Không thể thấy pháp giới
Thí như sữa lọc sạch
Tô tinh diệu không dơ
Nhu thanh tịnh phiền não
Pháp giới rất thanh tịnh
Nhu đèn để trong bình
Ành sáng làm sao có?
Nhu trong bình phiền não
Pháp giới không chiếu sáng
Để ngọn đèn một bên
Cái bình có lỗ hổng
Do để đèn một bên
Ành sáng chiếu ra ngoài
Dùng chày Tam ma địa
Đập bể bình phiền não

Đầy khắp cả hư không
Aùnh sáng chiếu tất cả
Pháp giới cũng không sanh
Cũng không từng hoại diệt
Tất cả thời không nhiễm
Đầu, giữa thường thanh tịnh
Thí như phê lưu ly
Lúc nào cũng rất sáng
Hang đá vì che tối
Aùnh sáng không chiếu diệu
Nhu vậy, phiền não che
Pháp giới diệu thanh tịnh
Không chiếu nơi sanh tử
Thì Niết Bàn rực sáng
Hữu tánh nếu có công
Thì thấy được vàng thiệt
Vô tánh nếu có công
Khỏ mà không kết quả
Nhu trấu phủ lên trên
Không thể gọi là gạo

Phiền não phủ lên trên
Cũng không gọi là Phật
Nếu bỏ được vỏ trấu
Rõ ràng là gạo trắng
Xa lìa được phiền não
Pháp thân được hiển hiện
Thế gian lấy thí dụ
Cây chuối không chắc thật
Mà có quả chơn thật
Thực vị như cam lồ
Như sanh tử không thật
Lưu chuyển biến phiền não
Quả ấy chính thể Phật
Thí cam lồ hữu thí
Như vậy với các loại
In tuồng sanh ra quả
Không chủng cũng không quả
Kẻ trí quyết không tin
Chủng tử sanh ra tánh
Chỗ nương của các pháp

Thứ lớp nếu thanh tịnh
Đạt được quả vị Phật
Nhật nguyệt không cầu ướ
Vì năm thứ ngăn che
Mây, sương và khói thảy
Tay-la-hầu và bụi
Như vậy tâm chiếu sáng
Ngăn che bởi năm cầu
Tham ái, sân nhuế, thù (miên)
Trạo cử và nghi hoặc
Như lấy lửa giặt áo
Vớ các dơ bất tịnh
Nếu đôi vào trong lửa
Cháy dơ không cháy áo
Không loại, các khế kinh
Đều do Như Lai nói
Thí như đất dưới nước
Thường trụ mà thanh tịnh
Trí ẩn nơi phiền não
Thanh tịnh cũng như vậy

Pháp giới cũng phi ngã
Chẳng nữ cũng chẳng nam
Xa lìa tất cả chấp
Vì sao phân biệt ngã
Các pháp không trói buộc
Nam nữ cũng không có
Điều phục kẻ tham mù
Thị hiện tướng nam nữ
Tánh vô thường, khổ, không
Tâm tịnh lự có ba
Tâm tịnh lự tối thắng
Các pháp không tự tánh
Như con trong bào thai
Tuy có mà không hiện
Phân biệt có bốn loại
Đã sanh bởi đại tạo
Đại nguyện tất cả Phật
Vô sở hữu, vô tướng
Nhờ tự giác tương ưng
Tánh thường pháp chư Phật

Như nói thỏ có sừng
Phân biệt mà chẳng có
Như vậy tất cả pháp
Phân biệt không thể được
Phân tích như bụi nhỏ
Phân biệt không thể được
Như đầu, cuối cũng vậy.
Trí làm sao phân biệt
Như vậy hòa hợp sanh
Hòa hợp cũng hoại diệt
Một pháp tự chẳng sanh
Vì sao ngu phân biệt?
Dụ hai sừng thỏ, trâu
Đó gọi tướng biến kế
An trụ nơi trung đạo
Như pháp tánh thiện thế
Như trăng và tinh tú
Hiện trong hủ nước sạch
Ânh tượng mới hiển hiện
Như vậy tướng viên thành

Đầu, giữa đều là thiện
Thường hằng không dôi láo
Không có năm thứ ngã
Sao gọi ngã phân biệt?
Thí như khi nấu nước
Nên gọi là nước nóng
Vậy thì khi để lạnh
Thì gọi là nước lạnh
Lưới phiền não che lấp
Thì gọi đó là tâm
Nếu liả bỏ phiền não
Thì gọi là đẳng giác
Nhãn thức duyên nơi sắc
Ânh tượng rất thanh tịnh
Không sanh cũng không diệt
Pháp giới không hình tướng
Nhĩ thức duyên nơi tiếng
Thanh tịnh thức ba thứ
Nhờ tự phân riêng nghe
Pháp giới không hình tướng

Mũi theo hương mà ngửi
Không sắc cũng không hình
Tỷ thức là chơn như
Pháp giới nên phân biệt
Thiệt giới tự tánh không
Tánh vị giới xa lìa
Không y cũng không thức
Vì tự tánh pháp giới
Tự tánh thân thanh tịnh
Đã xúc tướng hòa hiệp
Xa lìa chỗ sở duyên
Ta nói là pháp giới
Các pháp ý là lớn
Lìa phân biệt năng sở
Pháp giới vô tự tánh
Pháp giới mà phân biệt
Hay thấy, nghe và ngửi
Là vị và xúc chạm
Pháp Du Già nên biết
Như vậy tướng viên thành

Nhãn, nhĩ cùng với tỷ
Thiệt, thân và mặt na
Sáu xứ đều thanh tịnh
Tướng của nó như vậy
Tâm thấy có hai loại
Thế gian, xuất thế gian
Chấp ngã nên lưu chuyển
Tự giác là chơn như
Vô tận là Niết Bàn
Nếu hết tham và si
Biết nó là Phật thể
Chỗ hữu tình qui y
Tất cả với thân này
Có trí hay không trí
Trói buộc, tự phân biệt
Nhờ ngộ được giải thoát
Bồ đề không gần xa
Không đến cũng không đi
Hoại diệt và hiển hiện
Với lưới phiền não này

Nói các loại khế kinh
Đứng trên tự tư duy
Đèn trí huệ chiếu sáng
Liên được tối thắng tịch
Bồ đề không nghĩ xa
Cũng không có nghĩ gần
Là ảnh tượng sáu cảnh
Đều do như vậy biết
Như nước hòa với sữa
Đồng ở trong một bình
Ngỗng (chúa) uống hết sữa
Chỉ còn nước trong bình
Như vậy trộn phiền não
Và trí ở trong bình
Bạc Du Già uống trí
Vứt bỏ các phiền não
Như vậy ngã, ngã chấp
Cho đến sở thủ chấp
Nếu thấy hai vô ngã
Có chủng mà hoại diệt

Là Phật Bát Niết Bàn

Thường thanh tịnh vô cầu

Phàm phu phân biệt hai

Kinh Du Già vô nhị

Thì tất cả là khó

Lấy giới nhiếp hữu tình

Nhẫn nhục tất cả tổn

Cõi tăng thêm làm ba

Đổi các pháp tinh tấn

Tâm tịnh lự gia hạnh

Thường tập sự trí tuệ

Lại được tăng Bồ đề

Phương tiện cùng với huệ

Nhờ nguyện đều thanh tịnh

Nhờ lực diệu kiên trí

Cõi thêm làm bốn loại

“Không nên lay Bồ Tát”

Không sanh ra pháp thân

Không ưa loại cây mía

Lại muốn ăn đường phèn

Nếu bỏ loại cây mía
Làm gì có đường phèn?
Nếu gìn giữ cây mía
Ba thứ mới được sanh
Đường, một nửa đường phèn
Trong đó mới sanh ra
Nếu giữ tâm Bồ đề
Ba thứ mới sanh ra
Như gìn giữ mạ, lúa
Nông phu nhờ đó sống
Như hạnh thắng giải trước
Như Lai bảo phải giữ
Như ngàn rằm trăng sáng
Thấy rõ mặt trăng tròn
Như vậy Thắng giải hạnh
Ânh hiện hình tướng Phật
Cũng như trăng mới mọc
Tăng từng phút, từng phút
Như vậy người nhập địa
Từng niệm thấy tăng ích

Như trăng sáng ngày rằm
Mặt trăng mới tròn trịa
Như vậy cứu cánh địa
Pháp thân mới được sanh
Thắng giải kia kiên cố
Thường đối với Phật pháp
Hay phát tâm như vậy
Được sự bất thối chuyên
Nhiễm y được chuyên y
Được gọi là Tịnh y
Nhờ một phần giác ngộ
Gọi là Cực-Hỷ-Địa
Luôn luôn bị nhiễm ô
Dục ... các thứ cấu uế
Không cấu, được thanh tịnh
Gọi là Ly cấu địa
Hoại diệt lưới phiền não
Chiếu diệu được Ly cấu
Lìa vô lượng tối tăm
Gọi là Phát Quang Địa

Thanh tịnh thường chiếu sáng

Xa lìa Thế kiết tường

Chung quanh trí huệ chiếu

Gọi là Diệm Huệ Địa

Tất cả kỹ nghệ sáng

Trang sức các tỉnh lỵ

Nan thắng trị phiền não

Được thắng nan thắng địa

Với ba thứ Bồ đề

Nhiếp thọ khiến thành tựu

Sanh diệt rất thậm thâm

Gọi là Hiện tiền địa

Du hý nơi lưới sáng

Biển khắp trời Đê Thích

Vượt qua dòng thác dục

Gọi là Viên hành địa

Tất cả Phật gia trì

Sáp nhập vào biển trí

Tự tại vô công dụng

Bất động giữa sứ ma

Với các vô ngại giải
Du Già đến bờ kia
Với thuyết pháp đàm luận
Gọi là Thiện huệ địa
Thân nhờ trí mà thành
N hư hư không vô cấu
Chư Phật đều hộ trì
Cùng khắp như mây pháp
Chỗ nương tựa Phật pháp
Hạnh quả đều gìn giữ
Sở y đều được chuyên
Nên gọi là pháp thân
Lìa Bất tư nghị luận
Và lìa lưu chuyên tập
Người không nghĩ ý nghĩ
Làm sao mà được biết
Vượt qua các ngôn ngữ
Tất cả căn, phi cảnh
Yù thức đã nắm giữ
N hư sở hữu bản ngã

Thứ lớp mà tích tập
Phật tử đại danh xưng
Đều dùng trí Pháp Vân
Vi tế thấy pháp tánh
Khi nào rửa sạch tâm
Vượt qua biển sanh tử
Ngài dùng hoa sen lớn
Làm tòa lớn an tọa
Vô lượng lá báu sáng
Ành sáng báu là đài
Vô lượng ức hoa sen
Cùng khắp là quyến thuộc
Trước dùng mười thứ lực
Dùng bốn loại vô úy
Bất cộng pháp các Phật
Đại tự tại mà ngồi
Tập hợp tất cả thiện
Phước trí làm lương thực
Trăng tròn giữa các sao
Cùng khắp mà vây quanh

Mới dùng tay Phật nhật
Lấy bảo quang trong sạch
Chiếu trên đầu trưởng tử
Khắp nơi đều thấm nhuần
Ngài trụ Đại Du già
Đều thấy bằng thiên nhãn
Vô minh quấy rối đời
Aùc tập khổ, sợ hãi
Giống như ánh sắc vàng
Từ ánh sáng Du già
Kẻ vô tri che lấp
Được mở cửa vô minh
Nhờ phước trí chiêu cảm
Nhờ giữ định không chấp
Từ duyên mà viên tịch
Tâm đều được biến hóa
Các pháp không tự tánh
Tự tánh nơi cảnh giới
Bồ Tát vương khéo quán
Pháp thân diệu không dơ

Đều nhờ thân trong sạch

An trụ nơi biển trí

Liều làm lợi chúng sanh

Như ngọc Ma Ni khéo

Tất cả bậc Du Già

Đại Du già tự tại

Bóng Phật đều biến hóa

Biển khắp mà lưu xuất

Hoặc người có tám tay

Ba mắt thân bùng sáng

Họ nhờ Du già vương

Biển khắp mà lưu xuất

Đều nhờ tay Từ bi

Thắng hỷ, nắm cây cung

Bắn bằng tên Bát nhã

Đoạn hết tế vô minh

Dùng đại lực tiến lên

Nắm giữ gậy trí huệ

Tất cả giống vô minh

Thảy đều bị đập nát

Các hữu tình sức lực
Kim Cang thân rục rờ
Vì điều phục hữu tình
Phải dùng Kim Cang thủ
Tự mình là tác giả
Thị hiện các thứ tập
Dạy dỗ đúng giáo lý
Biến làm vua bình đẳng
Đói khát thiêu đốt thân
Thí như các ẩm thực
Thường khổ vì bệnh tật
Thí làm Y vương giỏi
Ma vương mong não loạn
Ma nữ làm mê hoặc
Bồ Tát làm thân hữu
Hay thí chỗ Bồ đề
Như mặt trời, mặt trăng
Ành sáng ai cũng thích
Thông chảy như điện sáng
Chiếu diệu vô số cõi

Do nhờ một ngọn đèn
Chiếu khắp nơi đều sáng
Nếu một đèn bị tắt
Tất cả đèn tắt theo
Như vậy Phật dị thực
Thị hiện các ánh sáng
Một Phật hiện Niết bàn
Các Phật cũng qui tịch
Một vị không diệt độ
Trời sáng làm sao tối
Thường hiện sự sanh diệt
Thường hiện biến sát độ
Kẻ vô trí đời tối
Hay tịnh trí huệ nhãn
Đi đến vô số cõi
Xót thương các hữu tình
Ngài đều không mệt mỏi
Nhờ áo giáp đại từ
Với tất cả thân túc
Du già đến bỉ ngạn

Đều quán thời, phi thời
Khiến họ được lưu chuyển
Cứng rắn với dua nịnh
Tức thời liền vứt bỏ
Độ vô lượng hữu tình
Tức thì khiến thanh tịnh
Vô lượng Phật biến hóa
Tức thì được đổi dạng
Với trong biển ba cõi
Giăng tám lưới điều phục
Co duỗi lưới diệu pháp
Phổ biến khiến thành thực
Nhờ dùng lưới điều phục
Khắp nơi được thành thực
Khắp nơi được giác ngộ
Kẻ phiêu lưu trong đó
Như hàng ngàn hữu tình
Đã độ thoát tất cả
Độ rồi khiến giác ngộ
Không nghi ngờ diệu pháp

Chuông diệu pháp Thế Tôn

Khiến tất cả được nghe

Nhờ diệu pháp chân động

Trừ sạch bụi phiền não

Người vô minh, tăng thượng

Khiến thanh tịnh tức khắc

Dùng sức sáng mặt trời

Chiếu phá sự mù tối

Vì theo phiền não tối

Và tội khác của thân

Khiến họ làm lợi ích

Dần dần được thanh tịnh

Nơi nơi người hiện hóa

An trụ như thủy nguyệt

Phiền não khuấy nhiễu tâm

Không thấy được Như Lai

Như ngọc quý ở biển

Chỉ thấy toàn biển khô

Như vậy kẻ ít phước

Không thể thấy được Phật

Kẻ hữu tình ít phước
Làm sao thành Như Lai?!
Như kẻ mù lúc sanh
Ngồi trên đống châu báu
Làm sao mà thấy được?!
Pháp thân bậc vô thượng
Thân Nhật quang vô số
Lưới ánh sáng vây quanh
Chư thiên ít thiện phước
Nên không thể thấy được
Bạc trời lớn ở trên
Làm sao mà thấy được?
Sắc ngài không thể thấy
Chư thiên lìa phiền não
Thiên, Tu la, Phạm thủy
Vì sao còn chút huệ
Nhưng nhờ oai lực Phật
Vì thanh tịnh tự tâm
Mới thấy được thân Phật
Được tất cả lợi ích

Hữu tình phước đoan nghiêm

Phật đứng trước người đó

Hào quang chiếu diệu thân

Ba mươi hai tướng tốt

Bạc trượng phu như vậy

Thầy giống như biển lớn

Không cần nhiều thời gian

Liên được trí như biển

Sắc thân của Thế Tôn

An trụ trong nhiều kiếp

Điều phục kẻ khó điều

Dẫn đến giới các loại

Đại Du già sống lâu

Vì sao lại chết yểu

Với vô số người khác

Thị hiện tuổi tăng giảm

Vô lượng vô số kiếp

Từng mạng sống tăng trưởng

Nhân duyên vô cùng tận

Đạt được quả vô tận.

Nếu ai tương ứng hiểu lý này
Lấy huệ phân tích ngay nơi thân
Kẻ ấy sanh nơi Tịnh Liên Hoa
Nghe pháp Phật nói vô lượng thọ.

MỘT TRĂM NGÀN BÀI TỤNG CỦA KINH ĐẠI TẬP
BỒ TÁT ĐỊA TẠNG HỎI PHẬT VỀ PHÁP THÂN.

--- o0o ---

Hết